

РЕШЕНИЕ

№ 173

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **690** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „С. ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД ЕИК1211215975, със седалище и адрес на управление -гр. С.,[жк], [улица], с управители Г. И. и Ж. И., срещу заповед № РА-18-70/10.11.2021 г. на главния архиткет на Столична община, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: „Изградена метална бариера, захранена с електроенергия и дистанционно управление, преграждаща улица -тупик - от о.т. 116 до о.т. 116а“, находяща се в терен - публична общинска собственост, кв. 582, м. „ГГЦ-14“, зона „Г-13-юг“ по плана на [населено място], парк „Ген. В. З.“, извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и разрешение за строеж.

Жалбоподателят навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с материалноправните норми на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Твърди се, че същият представлява „преместваем обект“ и за поставянето му не се изисквало издаване на разрешение за строеж. В съдебно заседание същият се представлява от адв. Р., която поддържа жалбата и претендира разности по списък.

Ответникът, редовно призован, се представлява в съдебно заседание, изразява становище чрез юриск. П. за неоснователност на жалбата, претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени

доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове като по същество намира същата за неоснователна.

Съдът, съобразно изискването на чл. 168 от АПК – въз основа на представените от страните доказателства следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК като не е обвързан от твърденията на страните, относно незаконосъобразността на оспорваната заповед и е длъжен да изследва и обсъди всички въпроси, които имат отношение към законосъобразността ѝ. В резултат на тази проверка, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, на основание чл. 225а, ал. 1, във вр. с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, в пределите на делегираната му компетентност със заповед № СОА-21-РД09-455/22.03.2021 г. /л. 26 и сл. от д./ и в предвидените от чл. 59 АПК и чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ форма и съдържание. Същият е издаден при спазване на процесуално - правните норми.

От фактическа страна се установи следното, съобразно събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства:

Административна преписка е образувана с вх. № САГ21-ТК00- 1343/2021 г.

Във връзка с правомощията им по чл. 223, ал. 2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ длъжностни лица от район „О.“ извършват проверка на място и по документи на строеж: „Изградена метална бариера, запазена с електроенергия и дистанционно управление, преграждаща улица —тупик — от о.т. 116 до о.т. 116а“, находяща се в терен - публична общинска собственост, кв. 582, м. „ГГЦ-14“, зона „Г-13-юг“ по плана на [населено място], парк „Ген. В. З.“.

Имотът, върху който е изпълнен строежа е улица - тупик, публична общинска собственост. Съгласно действащия план за регулация и застрояване на м. „ГГЦ-14“, зона „Г-13-юг“, одобрен със заповед №РД-09-50-311/07.07.2000 г. на главния архитект на С., в кв. 582 е определена улица - тупик от о.т. 116 до о.т. 116а.

Строежът е изграден и е собственост на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление -гр. С.,[жк], [улица], с управители Г. И. и Ж. И. /начин на представяване - заедно и поотделно/. Дружеството е наемател на недвижим имот - паркинг /публична общинска собственост/, прилежащ към сградата на Театър „С.“ на [улица], съгласно сключен със Столична община договор за наем с рег. № РД-566-4/ 07.02.2008 г. - с изтекъл срок.

Съгласно КА и заповедта строежът представлява изградена метална бариера с дистанционно управление, запазена с електричество, поставена пред улица -тупик /от о.т. 116 до о.т. 116а/ публична общинска собственост и обособяваща пространство за паркиране с начертани на терена паркоместа в кв. 582, м. „ГГЦ- 14“, зона „Г-13-юг“ по плана на [населено място], парк „Ген. В. З.“. Същата пренятства достъпа на превозни средства до УПИ II - за театър. Изградена е след 07.02.2008 г., предвид сключения договор за наем с рег. № РД-5Р 4/07.02.2008 г., с оглед на което същата не попада в хипотезите на § 16, ал. 1 о ПР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Строежът е 6-та категория, по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ, във връзка с чл. 147, ал. 1, т. 2 от ЗУТ и Наредба №1 от 30.07.2003 г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи.

Установените обстоятелства са отразени в Констативен акт № РОБ21-ВК08-1388/3 от

20.09.2021 г., съставен по реда на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ от служители на СО - район „О.". Същият е съобщен на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ" ЕООД на 29.09.21 г. с писмо изх. № РОБ21-ВК08-1388-7/ от 27.09.2021 г., видно от известие за доставяне PS A02T 000 NH7 R. В законоустановения срок по съставения констативен акт не е постъпило възражение, видно от Констативен протокол № РОБ21-ВК08-1388 от 18.10.21 г., съставен от служители при СО - район „О.".

В заповедта се сочи, че е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ — без разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

По делото не са представени от страните издадено разрешение за строеж за обекта, нито конструктивен проект или други документи.

Съдът приема за безспорно установено по делото, че жалбоподателят е собственик на изградения строеж.

По делото следва да се приеме, че момента на изграждане на строежа е след 2008 г., понеже договорът за наем на обекта е сключен на 07.02.2008 г.

По делото е изготвено заключение СТЕ, което не е оспорено от страните и се кредитира от съда. Съгласно същото, за процесната бариера липсват конкретни параметри, начин на монтаж, ел. захранване и др. Същата единствено е била отразена на приложена схема № 3 от Генерален план с обособяване на паркинг на общинска територия в отсечката между [улица]и Театър „С.". Съдът приема, че за строежа няма данни да са одобрявани строителни книжа, съответстващи на строежа – строително разрешение, на основание чл. 148 от ЗУТ.

По делото се твърди от жалбоподателя, че обектът не представлява „строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, а преместваем обект по смисъла на § 5, т. 70 от ДР на ЗУТ.

Въз основа на събраните доказателства е издаден процесният административен акт – заповед за премахване на незаконен строеж.

Настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден в съответствие с материално – правните норми на ЗУТ, нормативните актове по прилагането му и при липсата на съществени нарушения на производствените правила.

Обжалваната заповед е издадена за незаконен, по смисъла на чл. 225, ал.2, т.1 и т.2 от ЗУТ строеж, съгласно който строеж или част от него е незаконен, когато се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план или без съгласувани инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В мотивите към заповедта е посочено, че извършеното строителство е осъществено в нарушение на императивната норма на чл. 148 от ЗУТ, която предвижда, че строежите могат да се извършват въз основа на разрешение за строеж, издадено от главния архитект на общината. Безспорно установено по делото е, съгласно изложената по-горе фактическа обстановка, че процесната бариера представлява строеж от шеста категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ, във връзка с чл. 147, ал. 1, т. 2 от ЗУТ и Наредба №1 от 30.07.2003 г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи, във вр. §5, т.38 от ДР на ЗУТ, поради което за нея следва да има издадено строително разрешение, макар и да липсва задължение за представяне на одобрен инвестиционен проект.

Съгласно §5, т.38 от ДР на ЗУТ "Строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на

чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

Процесната бариера отговаря на дефиницията за съоръжения на техническата инфраструктура, дадена с разпоредбата на §5, т. 31 от ДР на ЗУТ като съоръжение на транспорта, следователно представлява „строеж“.

В хода на процеса не са представени доказателства от страна на жалбоподателя, че са налице издадени строителни книжа за извършения строеж, поради което правилно същият е преценен от административния орган като незаконен по смисъла на чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ, с оглед на противоречието му с чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, респ. чл. 137, ал. 3 от ЗУТ и е наредено неговото премахване. Безспорно е по делото, че за този строеж така както е извършен, липсва законно издадено разрешение за строеж и одобрени строителни книжа към момента на изграждането му и същият безспорно представлява „незаконен строеж“. За да бъде прието, че строежа не подлежи на премахване следва да се установи, че същия е узаконен, респ. узаконим, съгласно реда, посочен в §184 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ или че представлява „търпим строеж“ по смисъла на § 16 от ПР на ЗУТ, т.е., че не подлежи на премахване и забрана за ползване. С оглед на периода на изграждане на обекта, приет от съда за установен, с оглед липсата на доказателства по делото, които да оборват този факт – след 2008 г., не следва да се изследва наличието на обстоятелствата, относими към неговата „търпимост“, съгласно разпоредбата на § 16, ал. 2 от ПР на ЗУТ.

Така, съдът приема, че строежът е незаконен, като изграден в противоречие с чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, респ. чл. 137, ал. 3 от ЗУТ.

По изложените съображения обжалваната заповед е правилна и законосъобразна, а подадената срещу същата жалба - неоснователна.

От ответната страна се претендират разноски, за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 134, ал. 2 от АПК, такива следва да се присъдят в размер на 100 лева, с оглед изхода на спора и обема на извършена работа от проц. представител.

Водим от горното и на основание и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 33 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна, жалба на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление -гр. С.,[жк], [улица], с управители Г. И. и Ж. И., срещу заповед № РА-18-70/10.11.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: „Изградена метална бариера, захранена с електроенергия и дистанционно управление, преграждаща улица -тупик - от о.т. 116 до о.т. 116а“, находяща се в терен - публична общинска собственост, кв. 582, м. „ГГЦ-14“, зона „Г-13-юг" по плана на [населено място], парк „Ген. В. З.", извършен без строителни книжа - одобрен инвестиционен проект по реда на чл. 137, ал. 2 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и разрешение за строеж;

ОСЪЖДА „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление - [населено място],[жк], [улица], с управители Г. И. и Ж. И. ДА ЗАПЛАТИ на Столична община разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването пред
Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: